

Mi je žal

Izvajalec: Zlatko

Izvajalec: Tina Marinšek

Avtor besedila: Zlatan Čordić - "Zlatko", Tina Marinšek

Avtor glasbe: Anže Kacafura

Medtem k reprčke zanima čigava je krona,
mene zanima, kok mamo še ozona,
menja se klima, o vremenu ti govorim,
sam držim se tega, manj vem, pa laži spim,
vn grem, pa ne vem, po kaj sm pršu,
aja, poslušat musko, sam dolg nism zdržu,
razbildani tipi s pogledi kažejo agresijo,
na mladoletnace skačejo, pa rečem adijo,
grem snemat čez noč, med tem k eni spijo,
prenašam svojo energijo čez to melodijo,
a eni študirate tekste, iščete par napak,
ne zanima me to, povejte mi, kok mamo čist zrak,
naštejte mi tri razloge, zakaj je svet grd
in dal ti bom tri odgovore, zakaj meni je zlat,
u zemlji je fajn za use nas vode dovolj
in k začnejo računat zrak, razumel me boš pol.

Razumel boš, ko udihnil boš moj zrak,
z glave brisal kup napak
in ževel me boš spoznat
in začela bom vrjet,
da me lahko poljubi spet
človek dobrega namena,
dal ljubezen boš obema.

**Js ti ne dam, kr ti ne znam,
ne vem, kaj reči, da bo prav
in ti ne daš, kr js ne znam,
ne znam ti reči, mi je žal.**

Odrašču na koncu, kr sm smuču brez smuč,
da vidu bi use prevare, bi rabu dodatn uč,
generacije tastare so znale češnje robutat,
dans gledam tamale, brez neta ne znajo lulat,
mladina s tableteti leta, še vedno so na tleh,
medtem k minevajo leta, sm v letu ujet,
s kom posnel bi duet, z usakim, k me čut,
pa družim se z naravo, kr človk te hoče sezut,
ne da se delam, hud delam se, da razumem,
poslušam svoj srce, že od začetka se trudm,
iz zvezka za repat zrimane karte,

če nočte čiste resnice, stope do vedeževalke,
kr tm slište tisto, kar vi hočte slišat,
ne mislt, da v repu bom šel misli brisat
zarad tistih, k nočte slišat, kar je prov,
žal svoje duše ne bom prodal.

In zakaj ne delaš sam po svoji glavi
in postal bi svoj junak,
ne pustil, da ga zavede usak bedak,
ki uvaža tuje sanje,
le dodaja na seznam
več in več proti naravi.

**Js ti ne dam, kr ti ne znam,
ne vem, kaj reči, da bo prav
in ti ne daš, kr js ne znam,
ne znam ti reči, mi je žal.**

Tko pa realnost zapuščam čez nerapa kike,
padam v bite k Picassove slike,
komu pripadam, vrjetn delu narave,
če nis vedu, po smrti usak pride do slave,
takt, ker ga čutm, me pele naprej,
tko k moj golf x, sam da zmeri je frej,
skapiri me zdej, na tej sceni je ful
ponaredkov, k se k tej sceni štul,
men je kul poslušat ptičke,
u prostem cajtu s prijatko igrat balinčke,
fantje, uzamte slinčke,
šou sm čez ta novo pot
in ne bo me več nazaj,
hokus pokus, vizije svoje vidim,
ta rep je moj globus, a morm bit previdn,
ker še vedno slišm čudne govorice
daleč stran od resnice.

Ne hodiš sam po tem
malem norem svetu,
ne obstaja samo tvoj čas,
ne tiktaka le na tvoj glas
in ne sodiš sam,
kdo te s smehom bo okužil,
kdo močno bo stisnil dlan,
kdo zlagan bo, a predan.